

ทีมเวิร์กและผู้นำที่ยังอายุ

เขียนบทความเกี่ยวกับธรรมาภิบาลมากกว่า 100 บทความแล้ว สงสัยว่าความรู้ยังน้อยจึงรู้สึกว่าจะหมดภูมิเขียน พอตีไปอ่านเจอ เนื้อหาเรื่อง ทีมเวิร์กและเรื่องเกี่ยวกับความเป็นผู้นำของชาวนาโบริ ในหนังสือ “Bits and Pieces” หรือ “สิ่งละอันพันละน้อย” เห็นว่าน่าสนใจพอจะประยุกต์ได้กับเรื่องธรรมาภิบาลและความเป็นผู้นำได้ จึงอยากเก็บความนำมาเล่าสู่กันฟัง

เรื่อง เกี่ยวกับทีมเวิร์กแนะนำไว้ว่า “ไม่มีคำว่า**ฉัน**ในทีม” ไม่ว่าคุณจะเป็นหัวหน้าทีมหรือลูกทีม สิ่งที่สำคัญที่สุดในเบื้องต้นคุณจะต้องมีจิตสำนึกในคำว่า “เรา” ไม่ใช่ “ฉัน” ในเกมกีฬา ทีมที่ดีที่สุดเชื่อว่าชนะได้บ่อยๆ ถ้าผู้เล่นภายในทีมเล่นแบบไม่เข้าขาได้ดี

เมื่อคุณเป็นคนหนึ่งของทีม ต้องหาคำตอบให้ตนเองก่อนว่า “การมีส่วนร่วมของคุณทำให้ดีขึ้นหรือไม่?”

ลองจินตนาการว่าคุณกำลังอยู่ในเกมชกเย่อ การที่จะเอาชนะอีกฝ่ายหนึ่งได้ สมาชิกทุกคนต้องใช้ความพยายามสูงสุด โดยพร้อมเพรียงกัน มีปัญหาอยู่ 3 ประการที่ทำให้ทีมล้มเหลวหรือพ่ายแพ้

1. ลูกทีมทุกคนใช้ความพยายามเต็มที่ แต่ต่างคนต่างตั้งไม่พร้อมเพรียงกัน หรือเปรียบเทียบที่วงดนตรี นักดนตรีต่างคนต่างเล่น กลายเป็นเล่นไม่เป็นวง
2. ลูกทีมทุกคนถือเชือกพร้อมจะทำหน้าที่ เอาเข้าจริงไม่ดึง ถือว่าเป็นลูกทีมแต่ในนาม คนพวกนี้**ส่วนใหญ่เอาแต่ได้ไม่รู้จักรักคำทำให้** เรียกร้องแต่สิทธิพิเศษแต่ไม่แสดงความรับผิดชอบ
3. ลูกทีมออกแรงดึงในทิศทางตรงข้าม ถ้าเป็นเกมกรรเชียงหมู่จะเห็นได้ชัดกว่าเกมชกเย่อ คนพวกนี้เป็นภัยต่อทีมอย่างยิ่ง มีโอกาสทำให้สมาชิกในทีมไม่ลงรอยกัน

ดังนั้น ถ้าคุณอยู่ในทีม คุณต้องไม่เป็น “มนุษย์เจ้าปัญหา” ต้องเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน

ถ้าเปรียบเทียบกับเรื่องของ**การกำกับดูแลกิจการที่ดี** ผู้กำกับดูแลกิจการคือ คณะกรรมการ การตัดสินใจใช้อำนาจอนุมัติเรื่องราวต่างๆ ต้องใช้อำนาจทั้งคณะ โดยกฎหมายผู้ถือหุ้นมอบอำนาจให้ กรรมการใช้อำนาจเป็นคณะ การทำงานเป็นทีมของคณะกรรมการจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

แม้องค์ประกอบของคณะกรรมการต้องมีความหลากหลายเหมือนนักดนตรีประเภทต่างๆ ในวงดนตรี ในการตัดสินใจอนุมัติเรื่องราวต่างๆ กรรมการทุกคนต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ทำหน้าที่ด้วยความสุจริตใจ มุ่งไปที่ประโยชน์ขององค์กรจากรายการที่กำลังต้องตัดสินใจ

อาจมีกรรมการบางท่านที่มีปัญหาอยู่ในประเภท 2 คืออยากเป็นกรรมการแต่ไม่ทำหน้าที่ เข้าร่วมประชุมเพื่อรับเบี้ยประชุมแต่ไม่ใช้ความรู้ประสบการณ์แสดงความคิดเห็น ไม่สนใจที่จะทำความเข้าใจว่าการทำหน้าที่ในฐานะกรรมการคนหนึ่ง ในคณะต้องมีบทบาทและปฏิบัติอย่างไร

พวกที่อยู่ในปัญหาประเภทที่ 3 คือ พวกที่ทำตัวเหมือนฝ่ายค้าน ไม่นำความเห็นของคนอื่นมาไตร่ตรอง ไม่พอใจแล้วหาพวก ทำให้เกิดความแตกแยก น่าจะพอจะเห็นภาพแล้วนะครับว่า “ทีมเวิร์ก” มีความสำคัญต่อการทำหน้าที่ของคณะกรรมการมากน้อยเพียงใด

แล้วจะปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเรียกว่าเป็นหัวหน้าทีมหรือลูกทีมที่ดี ในเนื้อเรื่องแนะนำไว้ว่า

1. ต้องมั่นใจในตนเองก่อนว่าคุณกำลังทำงานกับลูกทีมอื่นๆ ไม่ใช่เป็นลูกทีมที่พยายามต่อต้านการทำงานของทีม
2. ต้องไม่เห็นแก่ตัว ต้องเห็นและยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก ต้องทุ่มเทให้กับทีมสุดความสามารถ
3. ต้องไม่มีอคติต่อทีมและลูกทีม ไม่ทำงานเด่นอยู่คนเดียว เหยียดหรือดูถูกผู้อื่น รู้จักมองประเด็นในเชิงภาพใหญ่ เหมือนเหยี่ยวเวลาล่าเหยื่อ

เราทุกคนคงจะเห็นประโยชน์ของ TEAM อย่างแน่นอน เพราะคำว่าทีมมาจาก Together Everyone Achieves More หรือ

Together
Everyone
Achieves
More

อีก 1 เรื่องราวที่ใครที่เป็นผู้นำไม่ว่าจะเป็นระดับประเทศหรือระดับองค์กรทุกประเภททั้งใหญ่และเล็กถ้าอ่านแล้วยังไม่เห็นแก่นแท้ของเรื่องควรสะก้อ้อหรือตำแหน่งน่าจะสง่างามกว่า ขออนุญาตตั้งชื่อเรื่องว่า “สุดยอดวีรบุรุษ”

เล่ากันว่าวีรบุรุษในชุมชนชาวนาจีนแห่งหนึ่ง ขณะที่กำลังทำนาอยู่บนพื้นที่นาของตนซึ่งอยู่บนเกือบบยอดเขาไม่สูงนัก เขามองลงไปชายหาดเบื้องล่างสังเกตเห็นน้ำทะเลลดลงอย่างรวดเร็ว จึงได้สำนึกทำให้จินตนาการเป็นภาพคลื่นยักษ์กำลังถาโถมเข้าใส่ชาวนาบริเวณเชิงเขาน้อยๆ ที่เขากำลังทำนาอยู่ ซึ่งไม่เห็นเหตุการณ์

ภาพของชาวนาเพื่อนบ้านที่ทำงานอยู่เชิงเขาและเนินเขาจะต้องถูกคลื่นยักษ์ซัดและกวาดต้อนแก่ชีวิตแน่ๆ เขาพยายามตะโกนบอกเพื่อนบ้านให้รู้ แต่เพื่อนบ้านไม่มีท่าที่ตอบสนอง แสดงว่าไม่ได้ยิน โดยไม่รอช้าเขามุ่งไปที่กองฟางแห่งของตนแล้วจุดไฟเผาให้ลุกโชน แล้วจึงไปที่ระฆังโบสถ์ ใช้แรงตีระฆังอย่างเต็มที่

เพื่อนบ้านเห็นไฟลุกโชนคิดว่าไฟไหม้ โดยไม่มีสัญญาณนัดหมาย ด้วยสัญชาตญาณและจิตสำนึก ทุกคนจึงมุ่งไปที่จุดไฟไหม้เพื่อจะช่วยกันดับไฟ เพียงไม่กี่นาที คลื่นยักษ์ก็ถาโถมเข้าใส่เชิงเขา กวาดเอาไร่นาชาวนาบ้านจนเสียหาย แต่ชาวนาเพื่อนบ้านมีชีวิตรอดมาได้หวุดหวิด เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นชัดในความเป็นผู้นำของวีรบุรุษชาวนาท่านนี้ ผมมั่นใจว่าท่านผู้อ่านทุกท่านทราบกันดีว่าคุณสมบัติ

ผู้นำที่ดีอธิบายหรือสะท้อนได้ในหลายมิติ และหลากหลายคุณสมบัติ แต่คุณสมบัติที่สำคัญที่ขาดไม่ได้คือ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเสียสละ คิดถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวและต้องกล้าตัดสินใจ

การกระทำของวีรบุรุษชาวนาท่านนี้น่าจะบ่งบอกถึงความเสียสละเผาทำลายกองฟางซึ่งเป็นสมบัติของตนเองเพื่อช่วยชีวิตชาวนาเพื่อนบ้าน แสดงถึงการมีความกรุณาและเมตตาธรรม เสียสละกล้าตัดสินใจ

ย้อนกลับมาที่คุณสมบัติของคณะกรรมการที่ทุกๆ ท่านทราบดีว่าต้องมีภาวะผู้นำ มีข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญในการสร้างผู้นำกล่าวไว้ว่า

“One of the tests of leadership is the ability to organize a problem before it becomes an emergency”

และอีกข้อความที่เน้นย้ำถึงความเป็นผู้นำที่ต้องคำนึงถึงส่วนร่วมซึ่งเคยเขียนไว้ในบทความก่อนๆ เพราะมีความสำคัญมาก จึงขออนุญาตนำข้อความนี้มาลงอีกครั้งและในอนาคตอาจจะอีกหลายๆ ครั้ง Robert Townsend เป็นผู้ให้ข้อความนี้ว่า

“True leadership must be for the benefit of the followers, not the enrichment of the leaders.” M&W